

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3265/2022. (VI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.II.10.083/2021/4. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó – jogi képviselője (dr. Balázs Ildikó főtitkár; Tettekész Magyar Rendőrség Szakszervezete) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria Mfv.II.10.083/2021/4. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéletábla mint másodfokú bíróság 1.Mf.31.010/2021/6. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] 1.1. A beadvány és mellékletei szerint az alkotmányjogi panasz előzménye, hogy a felperes indítványozó 1981. június 7-től foglalkoztatási jogviszonyban állt az alperesnél kezdetben mint villanyszerelő, 1988. március 1-jétől mint rendész. Az alperes munkáltatónál az indítványozó a Munka-, Tűz- és Vagyonvédelmi Csoport, később a Tűz- és Vagyonvédelmi csoport elkülönült szervezeti egységben rendészeti vezetői feladatokat látott el. 2017. december 15. napján munkaügyi megbeszélés keretében a munkáltató rendészeti munkakörben történő foglalkoztatásra tett ajánlatot, melyet az indítványozó nem fogadott el. Az alperes kinevezésmódosítással az indítványozó munkakörét 2017. november 15-i hatállyal biztonsági őrre módosította; melyet az indítványozó nem fogadott el. Ezt követően bírósághoz fordult, és 2015. február 1-jétől elmaradt vezetői pótlék, valamint sérelemdíj iránt igényt érvényesített. A Fővárosi Törvényszék 4.M.70.158/2020/16. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt vezetői pótlék címén 700 000 forintot és ezen összeg kamatát, sérelemdíj címén 200 000 forintot, valamint jogtanácsosi munkadíjat. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéletábla 1.Mf.31.010/2021/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította. A Kúria az ítéletábla ítéletét hatályában fenntartotta.
- [3] A jogvita fókuszában az a kérdés állt, hogy az indítványozónak volt-e a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény egészségügyi intézményekben történő végrehajtásáról szóló 356/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 8. § (3) bekezdésének megfelelő vezetői megbízatása. Eszerint vezetőnek minősül az intézmény önálló szervezeti egységének vezetője, valamint a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetője.
- [4] 1.2. Az alkotmányjogi panaszában – amelyet az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírált el – az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének (tiszteséges bírósági tárgyaláshoz való jog) sérelmére is hivatkozott; ezzel kapcsolatban hívta fel az Alaptörvény 28. cikkét és a C) cikk (1) bekezdését is.
- [5] A panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés (Abtv. 29. §) szövegszerű megjelölését nem tartalmazza.
- [6] A panasz szerint „a Fővárosi Ítéletábla és a Kúria ítélete sértette a Pp. [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény] 265. § (1) bekezdésében, a Pp. 279. § (1) és a Pp. 346. § (4)–(5) bekezdésében foglaltakat, a Pp. 522. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott bizonyításra vonatkozó szabályokat; a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény egészségügyi intézményekben történő végrehajtásáról szóló 356/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet 8. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik.”
- [7] A panasz szerint a másodfokú bíróság, valamint a Kúria döntésének indokolása az Alaptörvényből nem vezethető le. Ezen túlmenően a bíróságok nyelvi kereteket figyelmen kívül hagyó normaértelmezése oda vezetett, hogy a jogértelmezés az értelmezett jogszabálytól elvált, és a törvényhozás talajára tévedve sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében deklarált és az Alaptörvény államszervezetre vonatkozó rendelkezéseiben

testet öltő hatalommegosztás elvét is. Ezen értelmezéssel a bíróság túllépte az igazságszolgáltatásra vonatkozó alaptörvényi felhatalmazás kereteit és elvonta a törvényhozói hatalmi ág jogkörét, ami az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének sérelmét is eredményezte, hiszen tulajdonképpen nem törődve a tényállással, a jogszabályi kógens rendelkezéssel, hozta meg döntését. A panasz – több alkotmánybírói határozat idézése mellett – azzal is érvel, hogy a tényállás ismertetése, a jogi értelmezés bemutatása kapcsán nem a bírói döntések „negyedfokú” elbírálása áll a panasz középpontjában, hanem az, hogy egy adott jogszabály [jelen esetben a Korm. rendelet 8. § (3) bekezdése] mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. A panasz – a Pp. egyes szabályai felhívása, értelmezése, tanúvallomások felidézése mellett – bemutatja a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot sértő, a bizonyítási eljárással, bizonyítási teher kiosztásával és a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatos, állított jogsértéseket.

- [8] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [9] 3. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [10] Az indítványozó a sérelmezett kúriai döntéssel zárult ügyben felperes volt, számára hátrányos döntés született, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A magánszemély kérelmező ekként alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [11] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria ítéletének kézbesítése 2021. október 13-án történt, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2021. november 30-án nyújtotta be) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai ítéletet, illetve ítéletábrai ítéletet támadta.
- [12] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. A jelen indítvány e feltételnek eleget tesz, amikor a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogra hivatkozik. Ez alól kivétel az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése és 28. cikke, ebben a körben az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése sérelmét és 28. cikke önálló megsértését állító indítványozói érveléssel kapcsolatban érdemi vizsgálódásnak nincs helye.
- [13] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [14] Az indítványozó a Kúria ítélete és az ítéletábrai ítélet kapcsán is egyaránt azért kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági tárgyaláshoz való joga sérelmének megállapítását, mert szerinte a másodfokú eljárásban és a felülvizsgálat során eljáró bíróságok a vita tárgyát képező igényről – elmaradt vezetői pótlék, valamint sérelemdíj iránti igény – tévesen döntöttek, amikor arról foglaltak állást a Korm. rendelet, az SzMSz és a bizonyítékok alapján, hogy a felperes nem volt önálló szervezeti egység vezetője, vezetőnek nem minősült, így vezetői pótlékokra nem jogosult. Az indítványozó tehát a Kúria ítéletét, valamint a támadott ítéletábrai ítéletet illetően is a jogszabályi rendelkezések értelmezését és a konkrét esetre való mikénti alkalmazását kifogásolta, anélkül, hogy a befogadhatóság tartalmi feltételeinek a panasz eleget tett volna.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető általános felülbírálati fórumnak, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmének keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós

jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére {lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.

- [16] Az Alkotmánybíróság jogköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján nem állapítható meg, hogy a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [17] 4. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételeinek, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. május 17.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/4979/2021.

